

Kauko Röyhkä

NIILO22

Näihin kuviin, näihin tunnelmiin

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.
Text and data mining prohibited.

Kirjailija haluaa kiittää Sisu Erikssonia, Kaarlo Välimaata, Urho Peltoniemeä, Lucas Mannerströmiä ja Olli Tammista.

© Kauko Röyhkä ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2026

Kustannusosakeyhtiö Otava
Uudenmaankatu 10, 00120 Helsinki
tuoteturvallisuus@otava.fi

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.

ISBN 978-951-1-52032-0

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2026

Sisällys

Viljo Hakulisen urheilun muistopäivä	7
Mitähän tää on syönyt	9
Jos ei pelkoa kohtaa, niin sitä ei kohtaa koskaan	15
Paska haisee ja banjot soi	17
Tunteisiin sisimpääni matkustan	21
Oijoi oi	25
Molemmat päät oli turvoksissa	29
Good morning ladies and playboy	33
Mul oli puukkoki mukana, ja mä yhtä jo puukotin päähän siinä	37
Kun sinä tätä videoo katselet ni kello on just sen verran ku sinä katsot	41
Ääst	45
Asia on nyt tähän	49
Ei kiinnosta, mutta sillai jotenki kiinnostaa	51
Jos ei jaksu niin koittakaa vaan jaksaa	55
Mee töihin!	59
Kuuluu roskasakkiin	61
Mene kasvaan ja karvottuun!	63
Meni vähän kreisille	67
Kullinluikaus	71
Saat ihan itte päättää	73
Siinä on sulle pähkinä purtavaksi	75
Kun minä sanon videolla totuuden, niin silloin se on totuus	77
Se on humpuukia. Älkää uskonto mitä mä oon videolla sanonu.	83
Satudei and sandei its reining dei	87
Poskiäänät	91
Parta, hiukset ja silmälasit	95
Mr. Maxi Cola	99
Ei aina kannata viinaa ottaa, mutta välillä kannattaa	103
Aamulehti olis hieno juoda tässä aamukahvin lomassa	105
Samalla kun tipun alas tällain, voin puukottaa jotain selkään ilmassa	109
Nyt meinas tulla köntsät housuun	113
Muuta sun muuta	117
Aivan paska	121

5/5	127
Bengalintiikerihän sieltä tupsahti ja viä muoveissa	130
Distrobat distrobat	133
Ei noin nopeesti voi aika mennä, tossako meni muka kaheksan minuuttia	139
Nälkä siirtyy, ei lähde	147
Näin se vaan menee, ei se vaan mee näin	151
Sä oot nobody! Ei sua kukaan kiinnosta	155
SpongeBob	157
Tee jotain tee jotain	159
Vois viettää joulua niin ihanasti eikä tarttis viettää joulua niin saatanasti	163
Ihmisellä on muka ajattelevat aivot. En mä oo ainakaan kuullu koskaan että ihmisen aivot ajattelee.	165
Napsahti että päpähti	169
Ni!	173
Kahvia naamariin sano mummo ennenku... sano mummo	175
Tietyt henkilöt saa keskenään teltailla	179
Taas tällanen paskakysymys	181
Lohi onki kala	185
Taas niiaa	187
Mä oisin vieläkin nukkumassa, jos mä en ois heränny	189
Jos on tylsää niin sitten on tylsää	193
Älkää olko ennakkoluulottomia	195
Ne jotka ei oo koukussa, ne on koukussa	197
Hei! Koska tulee uutta videoo?	199
Haloust heloust	203
Eikä siitä sen enempää	207
Mitäs (pieraisee) muuta teille kuuluu?	211
Harmittaa kun jäi väliin, muttei harmita onneks!	215
Lukee fanipostia	217
Kaukon työhuoneella Helsingissä	223
Ei tässä sen kummempaa	239
Pojat tulevat	243
Olli Tamminen: Pitkäaikaisen Niilo-fanin huomioita	249

Viljo Hakulisen urheilun muistopäivä

NIILO MENEE KATSOMAAN seinäkalenteria: Tammikuun 27. päivä on Viljon ja holokaustin muistopäivä.

– Se on sitten tiistai ja...

Niilo yrittää lukea.

– ...Viljo Hakulisen urheilun muistopäivä. Kukahan on Viljo Hakulinen? Ei sano mulle mitään. Mutta nimppareita hänelle sit tai muisto... ei kun sitten ei sille voi nimppareita antaa. Se on kai edesmennyt toi Viljo Hakulinen, urheilun muistopäivä, niin se on mennyt. Nyt on 27. päivä, kyllä, urheilun muistopäivä. Mutta miksi sitten, jos on urheilun muistopäivä, niin tänään ei liputeta? Miksi tänään ei sitten lippuun liputeta ollenkaan? Eiks se sitten niin merkittävä ookaan toi Hakulinen, että sille ei sitten liputeta sitten? Ei se sitten ookaan niin tärkeä toi urheilun muisto... Ei se sitten ookaan niin tärkeä tyyppi, että sille pitäis liputtaa, että sille pitäis nostaa lippu salloon. Jollekin muisto... semmonen liputus, liputuksen arvoinen systeemi.

3,86 tuhatta tilaajaa, 8 tuhatta katselukertaa.

TerhoHalgren: Joka vuosi sama juttu. Ei ikinä mene edes vahingossa oikein

soap1762: miksi ei liputeta Viljo Hakulisen uhreille

HonneFI: Niilo sinä olet nero

Niilo lukee fanipostia.

- Ku-vaile itseäsi yhdellä sanalla.

Hän miettii sekunnin.

- Reipas.

- Minulla ei ole kokemusta videoiden tekoon. Vaikka olenkin tehnyt videoita 10 vuotta, niin kokemusta ei ole.

- Kyllä ihminen saa tehdä sen minkä tekee, mutta meikäläinen ei... tee.

- Se on vain korkeempaa matematiikkaa, jotka kaikki ei ymmärrä.

- Sit mä ihmettelin, kun ovikello soi, sit mä avasin ovikellon...

- En paasaa enempää enkä paasaa muutenkaan, vaan puhun asiaa. Jos joku luulee, että se paasaa siellä suut ja silmät täyteen, mutta mä puhun asiaa. Täyttää asiaa, sataprosenttisesti täyttää asiaa. Jos joku on eri mieltä, niin se on voi voi.

- Joo, päivä on mennyt ihan mukavasti, kahvit on juotu, ja tossa aat-telin, että jos vähän ulkoilis tänään. Ei muuta kuin näihin kuviin, näihin tunnelmiin.

Mitähän tää on syöny

MUN OIKEA NIMI on Mikael Kosola. Mä oon syntyny 17. heinäkuuta 1982. Horoskoopissa mä oon rapu. Uskon sen verran horoskooppeihin, että rapu viihtyy kotosalla omissa oloissaan. Isä oli elektroniikkapuoolella, hän teki vaakoja. Äiti oli perhepäivähoitaja. Mulla on pikkuveli Mirko, joka on mua kymmenen vuotta nuorempi. Se on iso ikäero, mutta oon mä silti vähän leikkiny sen kans.

Asuimme Lempäälässä. Isä kuvasi videoita. Sanoin aina, että ota kuvavalo, ota kuvavalo. Isän kuvaaminen innosti muakin aloittamaan oman kuvaamisen. Mulla on kolme tuntia VHS-materiaalia mun varhaislapsuudesta. Silloin kuvattiin tällaisia perhejuttuja. Mä konttaan ja kävelen niissä pätkissä. Asuttiin omakotitalossa.

Lapsena mulla oli paljon kavereita. Leikittiin ja pelattiin katu-
lätkää, meillä oli siinä maalit ja pallo, ja ne maalit piti siirtää, kun tuli autoja. Muita leikkejä oli kymmenen tikkua laudalla ja keinuleikki, jossa heitettiin palloa kahdelle keinujalle ja jos osu ja keinuja potkasi, niin heittäjä vaihtui. Naapurin lapsilla oli ninja-asut ja niiden kans leikittiin ninjaa. Muovisilla sotaukoilla leikittiin kans jonkun verran, niitä räjäyteltiin ilotulitteilla. Suurennuslasilla poltettiin mustat kohdat lehdestä ja muoviukkoja sulateltiin. Poltin sormeen haavan, josta on jäänyt jälki. Se näkyy vieläkin.

Leikittiin pyssyllä ja miekoilla, oli linkkarit ja johdonpätkiä, kun leikittiin MacGyveria. Tehtiin kortsarit: ostettiin kumihanskoja, joiden peukalo teipattiin muoviputkeen ja niillä ammuttiin herneitä ja pihlajanmarjoja. Ne oli vähän niinku ritsoja. Kaupassakin ihmeteltiin, miksi herneitä ja kumihanskoja kuluu niin paljon. Sitten meidän

piti lopettaa, kun yhtä meinas i tulla silmään pihlajanmarja. Ne nap-sahti aika lujaa. Takapuoleenkin tuli mustelmia. Sitten me luisteli-tiin, kun koulun taakse saatiin kenttä, pelattiin siellä kunnes valot sammutettiin. Silloin käytiin kysymässä, saisko ne valot vielä päälle, kun meillä on peli kesken, mutta ei niitä saanut, koska ne oli ajas-tettu. Se kentänvartija tais olla vähän maistissa.

Yks oli tehnyt polkupyörään semmosen pitkän satulan, mitä me ihailtiin. Se kuuli aina sillä chopperilla, kun siinä oli semmonen pitkä tienpätkä. Mä en saanut mun pyörää koskaan keulimaan, sen nokka ei noussut. Kerran tultiin uimasta ja yritin ajaa ilman käsiä. Silloin se tanko käänty, etupyörä meni lukkojarrutukseen ja takapyörä kippas mut tangon yli. Mulle ei käyny mitään, mutta pyörästä meni taka-rengas. Vaihepyörä meni siihen sitten, ei hankittu siihen uutta taka-rengasta, mutta kierrätyskeskuksesta hommattiin mulle semmonen vanha mummopyörä.

Se oli kiva alue, missä me asuttiin. Jotkut naapurit saatto ottaa vähän viinaa ja kerran oli yhdestä kottikärrystä puhkottu kumi, mutta muuten oli rauhallista. Metsään meni polku, joka johti aukeaan paikkaan. Siellä oli traktorin tekemät kuraiset jäljet ja sem-monen siirtolohkare, josta oli lähteny pala pois niin, että siinä oli ikään kuin tuoli. Se oli meidän valtaistuin. Rakennettiin sinne majaa ja kiinnitettiin puihin valkonen lakana, että lepakot ois saanu siitä semmosen signaalin ja kiinnittyny siihen, mutta ei ne ollukaan niin tyhmiä että ois lentäny niihin lakanoihin. Lepakot on viisaita ja nopeita, vaikka ne nukkuu pää alaspäin. Nyt se on muuttunut se metsä. Sinne on tullu taloja.

Mulla on täällä muistikirjassa, että 10. maaliskuuta 1990 käytiin laskettelemassa. Vuokrattiin sukset. Mä oli seittemän vanha. Se laskettelupaikka oli Tampereelta eteenpäin, oisko ollu Himos tai Laajavuori. Oikein hauska reissu. Käytiin isän kanssa. Sitä kuvattiin videolle, yks tuttu oli kuvaamassa. Ja Lappiin tehtiin kans hiihto-reissu. Vuokrattiin asuntoauto ja mentiin koko perheen voimalla. Siellä oli paljon lunta, ajettiin moottorikelkalla. Muistan, että

nukahdin ja heräsin siihen, että radiosta tuli *Kuningaskobra*. Arja Koriseva lauloi sen hienosti. Se on jäänyt sellaiseksi biisiksi ittelte. Siihen aikaan, jos radiosta tuli joku biisi, niin se nauhoitettiin C-kasetille. Myöhemmin mulla oli radio, jossa oli pesä kuudelle CD:lle. Tykkään kuunnella CD-levyjä.

Pienempänä olin kauhee Turtles-fani. Mun suosikki oli se Michelangelo, jolla on ne kaks keppiä, joiden välissä menee ketju. Japanissa semmonen Oroku Saki -niminen poika laitettiin pois yhteisöstä, ja se eli viemäreissä, missä oli jotain radioaktiivista ja siellä liikkui kilpikonnia kans, ja se yhdisty siihen aineeseen ja siitä tuli mutaationa ensin iso rotta, sitten ninjakilpikonna. Niitä oli useampia, osa oli hyviä ja osa pahiksia, ja niillä oli kaikilla eri aseet. Niiden mukana oli semmonen toimittaja. Yhden pahiksen nimi oli Silppuri. Seurasin Turtlesia aika pitkään, mulle tuli niitä lehtiä ja hommasin itelle Turtles-verhot. Sain ne halvalla kirpparilta, ne oli aika hyväkuntoiset. Semmosta tehtiin 90-luvun taitteessa.

Japanilainen *Hopeanuoli* oli kans hyvä. *Leijonakuningas*, ja *Kaunotar ja Hirviö*, siinä muuten näytteli se Harry Potterista se Emma Watson. Se tehtiin jotenkin studiossa, laitettiin linnat ja ruohot ja miten ne kuvaa semmosta vihreetä kangasta vasten, että saadaan trikkattua. Me käytiin Ylen Tohlopissa tutustumassa, ja siellä oli semmonen kokonaan vihreä huone, missä ne teki niitä *Pikku Kakkosen* trikkikuvauksia.

Muita TV-ohjelmia ja elokuvia mun lapsuudessa oli esimerkiksi Plastic Man, semmonen kumiukko, joka muuttui miksi tahansa ja taisteli pahiksii vastaan. Pelle Hermannin oli kans yks suosikki ja Ransu ja Karvakuonot. Eno Elmeri ja Neponen, niitäkin mä katoisin pienenä. *Muppet Show*'sta jäi kerran yks jakso kattomatta, kun leikin suolan kanssa. *Simpsonien* jälkeen tuli *Futurama*. Se juoppo robotti oli mun suosikki. Kerran tosiaan päästiin yhden kurssin kanssa käymään Tohlopissa, missä tehdään TV2:n tuotannot ja siellä oli yhdessä huoneessa luuranko ja sitten vitriinissä käsikirjotuksia, ja siinä oli *Metsoloiden* käsikirjotus. *Metsolat* oli hieno sarja, jota mä

katoin. Ja kun siitä huoneesta mentiin käytävälle, niin tuli kauppa – se oli kulissikauppa, jota Kummelit oli käyttänyt.

Kun olin vesirokossa ja mulla oli näppyjä, jotka kutisi, niin löysin ton *Ihmemies MacGyverin*. Ihmettelin, että mikä ohjelma tää on, kun lentokone oli pudonnut lumikentälle ja sieltä kaivautui mies, joka putos semmoseen kaivoskuiluun, missä meni kiskot mitä pitkin ne kuljettaa kiviä. Se oli MacGyver. Se osas aina keksiä kaikenlaista, mitä se teki jostain leivänpaahtimista ja herätyskelloista. Otin siitä vähän mallia ja aloin purkaa kaikenlaista, koota en osannut, mutta purkaa kyllä. Mulla on kaikki ne sarjat, niitä on viis tai kuus tuotantokautta ja sitten vielä elokuva.

Ritari Ässä oli kavereille kova juttu, mutta ei mulle niinkään, mutta *Street Hawk* eli *Katuhaukka*, joka oli poliisi ja ajo moottoripyörällä ja sitten tuli pahiksii, niitähän Amerikassa asuu joka kadunkulmassa, ja Katuhaukka veti niitä kuonoon ja pisti pinoon, niin siitä mä tykkäsin paljon ja mua harmitti, ku sitä tehtiin vain yks kausi. Ja *Tähtiportissa* mulla meni tunnelma, kun se Richard Dean Andersen tarttui sädepyssyyn. Sehän oli ihmemies, jolla oli vain linkkuveitsi, ja se teki pommeja, ei sen ois pitänyt tarttua aseeseen. Yhdessä jaksossa se pelasti jonkun, joka oli puukorissa, ja huikkasi sille, että anna se mun linkkari takasin. Ekoissa jaksoissa se auttoi yhtä perhettä siellä viidakossa, sitten tuli japanilaisia riehun sinne. Se japanilainen pääpahis kaatui omaan miekkaansa ja kuoli. Sillä tavalla ratkastiin, ettei sen päähenkilön tarvinnut tappaa ketään. Ihan hyvä näyttelijä on se Richard Dean Andersen.

Harry Potter kiehoto, ja me pelattiin Potterin kännykkäpeliä. Mulla on vieläkin kotona niitä potion-pulloja ja leffat on retroboxissa, ja mulla on ne huoneetkin mihin kuulun, siis mihin luokkayhteisöön, sitten on niitä Harry Potterin taikasauvoja. *Heroes*-sarjaa oon katonut nyt viime aikoina, siinä ihmisillä on tetyt voimat, yks esimerkiks putoo jostain, mutta sille ei käy mitään.

Susikoira Roi -kirjan sain synttärilahjaksi. Se oli hyvä tarina. Siitä tuli hyvä elokuvakin. Mun äiti lukee paljon, mä yritän myös, vaikka

se onkin mulle vaikeeta. Nyt mulla on kesken Tony Halmeen elämäkerta. Tonyn äiti oli alkoholisti ja äidin miesystävä pahoinpiteli sen. Tony ei saanut hyväksyntää ruotsinkielisten koulussa, mutta siitä tuli nyrkkeilijä ja showpainija. Se pääsi elokuvainkin. Se oli Renny Harlinin *Cliffhangerissa*. Topi Sorsakosken elämäkerran oon kans lukenut ja se oli hyvä. Sillähän meni jalka, kun se hyppäsi laiturilta ja siinä oli liian matalaa.

Jos ei pelkoa kohtaa, niin sitä ei kohtaa koskaan

KOULUSSA OLIN HEIKONLAINEN, oli lukihäiriö ja kävin ekan luokan kahteen kertaan. Aina, kun mun piti lukea jotain, toiset oppilaat hermostu ja alkoi nauraa. Ei siitä lukemisesta tullut mitään. Se meni ihan puuroksi. Sitten opettaja sano, ettei mun tarvi lukea. Sitten mut siirrettiin Katajan kouluun, ei nyt ihan apukouluun, mutta helpompaan, jossa oli pienemmät luokat ja sai tukiopetusta. Siitä sitten ponnistin ylöspäin.

Olin kuntouttavassa työtoiminnassa kuus vuotta. Siellä alettiin ihmetellä, miksi en työllisty. Vuonna 2018 pääsin lääkärintutkimuksiin Tampereelle, ja siellä tehtiin motorikkaharjoituksia ja muuta ja annettiin sitten diagnoosi, että mulla on semmonen F81.3 oppimiskyvyn häiriö. Mun oppiminen ei suju ihan helposti ja työssäkin pitää ensin olla avustaja ennen ku pääsen tekemään. Siitä tutkimuksesta ois ollut apua jo koulussa ja työpaikoillakin, että työnantajat ois saanut tietää, mistä johtuu nää mun vaikeudet oppia. Ne ois voinu ottaa eri näkökulman meikäläiseen. Sitäkin ihmeteltiin, miksi mut otettiin siihen tutkimukseen niin myöhään. Koulussa oon oppinut huonosti, kun opettaja vaan näyttää kalvoja ja puhuu, mutta sitten oon oppinut, kun oon päässyt itse tekeen. Oon ollu hitsaushommissa ja porakoneella pystynyt lukeen sitä 3D-kirjaa, jossa on kuvia siitä, mitä pitää sorvata, ja mitä pitää hitsata.

Lukihäiriöstähän mä oon kertonut avoimesti mun kanavalla, koska ei sitä tarvi hävetä, ja siitä on tullut hyvää palautetta. Moni on

tykännyt, kun mä oon käsitellyt sitä aihetta. Mun tatuoijallakin on lukihäiriö, ja sekin on pärjännyt ihan hyvin.

Lukihäiriötä voi myös koittaa parantaa. Mä oon yrittänyt kehittää mun lukemista ja nykyään pystyn lukeen elokuvien tekstitykset ja muutakin. Voi olla, että oisin näiden oppimisvaikeuksien takia päässyt työkyvyttömyyseläkkeelle, mutta en ole sitten alkanut sellaseen, kun oon voinut työllistää itse itseni.

– Kiitos lahjottaneille. Presidentti-kahvia.

Niilo näyttää Brazil-kahvipakettia.

Niilo lukee kuukausia.

– Onks nää nyt englanniksi? Zune, Mals, Mat, Aivril, Agru, Decobre, Decobre on joulukuukausi, Number, Outher, Stepden, Membö, Zulai, Eibril, EIBRIL... Bril, jee!

– Näyttelijä... Gua... Guabux... Boxing (Joaquin Phoenix). Mä en osaa lausua sitä.

– Semmonen huppari ja T-paita ku Hevisaurus... Hevinaurus... Naurius... Hevinauris.

– Mulla on koko päivän ollu maha kuralla.

Niilo päästää pitkän rutisevan pierun.

– Paska vaan haisee ja banjot soi.

Paska haisee ja banjot soi

EI OLE PERHETTÄ. Ihan vaan yksin asun kerrostalossa Lempäälässä. Lempäälä ei ole kaupunki vaan kunta, vaikka siellä on 25 000 asukasta. Sitä on yritetty saada että se yhdistyis Tampereen kanssa. ”Lempäälä on lähellä” on semmonen slogani. Sieltä pääsee Tampereelle ja Helsinkiin, sieltä pääsee minne vaan.

Me asuttiin Hallelassa, ja sitten armeijan jälkeen, kun täytin 22, mä muutin Sääksjärvelle, joka on Tampereen ja Lempäälän rajalla. Siitä kun mennään vähän matkaa, tulee kyltti, että Tampere, kyltin toisella puolella on Tampereen puoli ja tällä puolella Lempäälän puoli.

Sääksjärvi on vähän huonomaineinen paikka, en tiedä onko huumeet vai mikä, mutta mulla ei ollut siellä mitään ongelmia. Muutin siihen yksiöön, jonka vuokra oli alle kakssataa. Se oli niin alhanen vuokra, että asuin siellä kuus vuotta, eikä se paljon noussu, vaikka se talon julkisivu rempattiin, parvekkeet uusittiin ja lasitettiin ja ikkunatkin uusittiin. Kaikki ihmetteli, miten mulla voi olla niin alhanen vuokra. Sitten muutin takasin Lempäälään kerrostaloon ja vähän isompaan. Nyt mulla on 60 neliön kaksio ja sen vuokra on 752 euroa kuussa. Keittiö on aika pitkä, siihen mä tykästyin. Siinä on ikkunan eessä semmonen kiva syvennys, mistä voi katella ulos. Ulkona näkyy toinen kerrostalo ja roskakatos. Multa on Lempäälän keskustaann semmoset kaks kilometriä.

Lempäälä on pieni ja rauhallinen paikka, bussilla pystyy hyvin kulkeen. Junalla kestää noin kakstoista minuuttia Tampereelle. Jonkun verran tulee siellä käytyä kavereita tapaamassa. Puntala-rock on

paikallinen tapahtuma. Ja on siellä semmonen ulkolava, missä esiintyy kesäisin bändejä.

Ihan hyvin on Lempäälässäkin otettu vastaan mun videot. Hyvää palautetta on tullut. Faneja löytyy. Lidlissäkin saan kuvata mun ostokset, kunhan muita asiakkaita ei näy, vaan vain minä ja mitä ite ostan.

Kouluaikoina yritin muuten harrastaa karatea ja pääsin keltaiseen vyöhön asti. Siinä potkittiin ja lyötiin poikki lankunpätkiä, harjoteltiin prokkauksia, että jos joku lyö tai potkii niin prokataan. Ekana on valkonen vyö ja sitten tulee keltanen. Kaveri meni pitemmälle. Mun piti lopettaa, kun se karate rupesi haittaan koulunkäyntiä.

Lapsena me asuttiin omakotitalossa, ja siinä oli kaks muuta omakotitaloa ja sitten rivitalo, ja se päätie loppu siihen ja siinä oli auton kääntöpaikka. Ja yks auto tuli siihen postilaatikoiden luo. Se oli vähän niinku asuntoauton tyylinen ja se avasi luukun ja rupesi myymään karkkia ja purkkaa siitä luukusta. Juostiin hakemaan rahaa, että voitiin ostaa. Muutaman kerran se tuli siihen, mutta sitten yhtenä päivänä se ei enää tullukaan, vaikka me odotettiin ja odotettiin. Ystävällinen ja mukava se mies oli ja hauska, mutta sitten se ei vaan enää tullu. Ei se mitään, koska sitten alkoi käydä jäätelöauto. Siitä sai jäätelöveneitä ja tuutteja. Ne oli jäätelöauton parhaita valikoimia, jotka tuli sitten myöhemmin kauppoihinkin.

Mulle hommattiin skootteri. Se kulki neljääkymppiä, mutta kun otettiin rajottimet pois, niin se rupes kulkeen kaheksaakymppiä. Mutta jos oli poliisit lähistöllä, niin ajelin aina neljääviittä. Siihen aikaan ei tarvinnut mopokorttia, mutta nykyään se pitää olla. Kyllä siinä Lempoisten koulun takana mentiin, että oli kaks satulassa, siinä oli pehmeää hiekkaa ja kaaduttiin. Kaveri kokeili kans pihatiellä, en tiedä mikä siinä oli, mutta se heitti sen kumolleen. Sitte tehtiin niitä rinkejä, että otetaan takapyörä simmari ja painetaan kaasua, hiekkaan jää kauheat ringit. Jäähallin takana pyörättiin. Siwan takaa meni tie koululle. Siellä oli yks vanhempi naishenkilö, joka sano, että heitä mut Tampereelle. Mikähän nainen sekin oli?

Minä sanoin, etten aikonut sitä heittää ja olin jo lähdössä, kun se otti takaa kiinni niin etten päässyt liikkeelle. Se oli ehkä vähän mais-tissa. Mutta sitten se päästi irti, ja minä kaasutin ja karkasin siltä.

Kerran ajoin ojaan, kun en jarruttanut mutkassa, ja lensin oikein pitkälle. Ei onneks käynyt pahasti itelle, mutta skootteri meni rikki ja jouduin luopumaan siitä.

Naapurin omenat roikku oksassa toiselle puolelle aitaa ja me pöl-littiin niitä. Jäätiin kiinni. Meille sanottiin, ettei tarvi pöl-liä ome-noita, vaan voi tulla kysyyn niin annetaan. Sitten mentiin kysyyn ja saatiin muovikassillinen. Naapuri oli ihan ystävällinen.

Kerran meinas tulla vahinko, kun tultiin kaverin kans pyörillä alas jäistä tietä. Kaveri kaatui ensin ja sitten minä, ja me molem-mat liu'uttiin alas sitä tietä isommalle tielle, ja siellä oli bussi just tulossa, mutta ennätettiin onneks alta pois.

Tunteisiin sisimpääni matkustan

LEMPÄÄLÄ ON MUUTTUNUT siihen aikaan mitä ite on siinä pyörinyt. Esimerkiks se mäki, jota kuljettiin, kun olin ekaluokalla, niin sitä on korjattu eikä se oo enää samanlainen. Se koulun piha oli hiekka-piha, mutta ne veti sen asfaltille. Ja sen tien lähellä oli semmonen vesilammikko, ja me käytiin aina kaverin kanssa hakkaamassa vasa-roilla siitä jäätä. Se oli jännää, kun se jää rasahti. Lidl tuli Lempäälään ja sai hyvän suosion. Ensin oli Spar, sitten se lopetti ja tuli S. Spar-tuotteet on tullu nyt Stockmannille. Teboil lopetti, nyt on ABC ja Neste, josta saa pitsojakin. Ja sitten on tullu semmonen Fizzapitsa-automaatti. Siitä saa pitsoja, jotka on vähän parempia ku kaupan pakastepitsat. Ne esivalmistetaan italialaisittain käsin, ja sitten sä vaan tilaat pitsan ja saat sen kolmessa minuutissa lämpimänä. Ja vanha kirjasto lähtee pois, siinä on Aleksanteri Aavan patsas ja uuden kirjaston eessä on semmonen jänis ja tötterö, mihin voi huu-taa, joku torvi se on. Uudessa kirjastossa on pelikoneita ja musiikki-huoneita. Sinne siirrettiin semmonen silta junaraiteitten yli. Sen nimi on Telkän-taival.

Vanhaa Lempäälää on kanava ja ranta, missä on ollu tukinuittoa ja saha. Pyhäjärvi on se järvi Lempäälän rannassa. Sehän ulottuu Tam-pereelle asti. Siellä on uimaranta. Iso nurmialue on, missä on jalka-pallokenttä. Siihen meinattiin rakentaa kerrostaloja, mutta kuntalai-set vastusti. Sitten on skuuttikenttä ja petankkia varten hiekka-alue, jossa järjestetään kisoja. Siipiweikot on semmonen porukka mikä myy kanansiipiä, niistä on tullu suosittu juttu. Velto Virtanen asuu Lempäälässä, samoin Pertti Salovaara. *Ponterosassa* näytteli se yks,

joka asuu kans Lempäälässä ja *Salkkareista* yks, mikäs sen nimi on, Teemu Lehtilä. Tänä vuonna Lempäälään tulee asunonäyttely. Saa nähdä paljon niitä saadaan myytyä, riippuu varmaan lähtö hinnasta. Uus kerrostalokin rakennettiin, siinä neljä huonetta ja keittiön asunon vuokra on tonnin ja risat. Monet käy Lempäälästä käsin Tampereella töissä. Onneksi meillä on nyt suutari, jossa saa kengät korjattua. Suutareita ei paljon oo enää. Suutarin jatkajia ei enää löydy.

Mulla on metallinpaljastin ja kaks piipparia, jotka alkaa piippaan, jos maassa on jotain metallista. Ostin sen, kun oli semmonen Magazine-lehti, mistä sai laidasta laitaan kaikenlaista tavaraa. Etsin sillä metallinpaljastimella kolikoita ja muinaisnuolenkärkiä. Löysin meidän pihannurkilta yhden tikan. Mä rupesin kattoon sitä, ja siinä luki, että Piippo Oy on valmistanu tämän tikan. Meillähän on Piippo Oy, jossa mäkin oon ollu töissä tekemässä tikkatauluja. Se firma halusi semmosen muistomerkin liikenneympyrään, jossa on tikkoja pystyssä ja tikkataulu. Sen nimi on Paratiisisaari.

Lempäälässä oli äänestys, tuleeko jäähalli vai uimahalli. Jäähalli voitti, ja mäkin kävin siellä luistelemassa joskus yläasteella ollessa. Kerran jouduin potkimaan potkukelkalla kauheeta vauhtia, kun toinen luistin oli jäänyt kotiin. Olin vaan napannut liikuntakassin mukaan, enkä huomannu että toinen luistin puuttui. Kerkisin onneks vielä luistelemaan luokan kans. Nyt niitä tavalliselle porukalle tarkotettuja luisteluvuoroja on vain pari tuntii päivässä eikä oo tullut käytyä. Viimeks olin luistelemassa järven jäällä ja kuvasin sen, kun luistin tökkäsi johonkin ja kaaduin. Panin sen toistumaan hidastettuna moneen kertaan, kaatuu ja ylös, kaatuu ja ylös, ja siitä tuli hauska pätkä. Mun luistimet on 90-luvulta, ne mahtuu vielä jalkaan ja villasukka. Nykyiset luistimet on muovia, mutta mun luistimet on kangasta päältä.

Ennen Lempäälässä oli nuorille tarkotettua kerhotoimintaa. Snadi oli sen paikan nimi, minne nuoret saatto mennä koulun jälkeen. Mutta sekin on nyt lopetettu. Siellä oli aina joku aikuinen vetämässä sitä toimintaa. Nyt nuoret joutuu meneen bussilla Idea-

parkiin, jossa on niille pelit ja pensselit. Suurin osa taitaa jäädä kadulle pyöriin.

Lidlissä on se King Kong -juoma, se apina, joka esittää King Kongia, mä en tiedä onko se Lidlin oma juoma. Sitten on se Godzilla ja King Kong, ne tappelee keskenään. Sen energiajuoma ja mehujää oli nyt 65 prosentin tarjouksessa. Maksaa melkein kaks euroa, nyt ne makso vain 65 senttiä. Niillä on aina välillä semmonen kampanja.

Oijoi

KAKSTOISTAVUOTIAANA MULLA OLI monesti korvat tukossa. En meinnanut kuulla oikein mitään. Ihmeteltiin mistä johtuu, että korvat aina tulehtuu ja on kuumetta. Niitä yritettiin hoitaa antibiooteilla. Sitten mun tärykalvot puhkastiin piikillä, ja mä sain kiiltokuvia. Sitten laitettiin putket, mutta ei niistä ollu mitään hyötyä. Lempäälän terveysasemalla katottiin, että tärykalvot on ihan kunnossa, mutta sitten mut vietiin yksityiselle, jossa katottiin isommalla laitteella, ja lääkäri oikein pelästy ja sano, että mun tärykalvot on ihan riekaleina. Pääsin leikkaukseen jonon ohi. Korvan yläpuolelle tehtiin viilto ja sitä kautta menttiin tärykalvoihin. Ne saatiin kuntoon, mutta mulla on yhä kuulon alentumaa vasemmassa korvassa. Oikea sierainkin on heikompi kuin vasen. Kun olin leikkauksessa, niin sinne tuotiin se Helsingin pilapiirtäjä Ilkka Suominen... eiku Kari Suomalainen. Juttelin sen kans, se yritti jotain vielä piirtääkin. Tultiin ihan hyvin juttuun. Kukaan ei käynyt sitä kattomassa sinä aikana, kun mä olin sillä osastolla.

Yks vahinko mulle sattui, kun pelattiin katulätkää. Yks kaveri rupesi lämäseen ja nosti mailan taakse oikein korkealle, ja mä satuin seisoon siinä ja se mailan lapa osui mua leukaan. Siihen tuli vekki.

Muuta vahinkoa mulle ei oo sitten sattunukaan. Onko se hyvä vai huono? Hyvä ettei oo sattunu, mutta huono kun ei pääse kertoon mitä on sattunu. Mutta kun ei oo sattunu, niin ei oo.

Kiitos aamu nauruista 5/5

Lihava, parraton ja polkkatukkainen Niilo puuhastelee keittiös-
sään.

– No niin, se ois torstai, huomenta vaan, ja mä laittelin kahvi-
koneen valmiiks, että kohta saan kahvit ja kiitti vaan aamunauruista
Facebookin puolelta. Kiitoksia vaan. Mä saan aina mukavat naurut,
kun te laittelette kuvia ja kirjoit... teette kaikkee, kiitos nauruista. Ja
meikäläinen käyttää tällasta näihin etuhiuksiin...

Niilo näyttää Taft Hair Wax Ultra Fixing 3 -purkkia.

– ...ja kyllä teillä hymy hyyytyy, kun kaljuunnutte niin, että teillä on
spedetukka. Niin kyllä hymy hyyytyy teillä, kun porukka nauraa tei-
dän spedetyylille, kun alatte päältä kaljuuntuun nopeesti, että kyllä
hymy hyyytyy vielä. Sen voin takaa sitten, kun tuutte siihen ikään,
että alkaakin hiukset lähtee, ettekä te voi sille yhtään mitään. Näin.
Meikäläisellä on niin vahvat hiukset, ettei ala meikäläinen kaljuun...
Ei meikäläinen tule kaljuuntumaan. Näin, että varokaa vaan kaikki
jonnet ja kaikki muut, jotka tossa meikäläiselle saa naurut aikaan,
niin että kyllä teillä hymy hyyytyy, kun te kaljuunnutte nopeesti kun
ikää tulee, niin kun hiukset alkaa lähtee niin näette kun alkaa hymy
hyyytyyn kun hiukset lähtee, te ette voi sille mitään. Näin. Joo.

– Meikäläisen suv... meikäläinen tietää, ettei tässä niin kuin
tutuissa muissa meikäläisen suvussa sillai sieltä äiten puolelta ja sit-
ten isän puolelta niin ei siellä ole niinku hirveesti sellasia että ne kal-
juuntuu, kun niillä on yli kaheksan että sanotaan yli kuuskymppi... yli
seittemänkymppisinä on niin vahvat hiukset, ettei vielä kaljuunnuta
meikäläinen. Ei meikäläisellä pääse hymy hyyytyyn niinku teillä käy,

että kun alkaa ikää oleen, niin lähtee hiukset päästä. Että hymy hyytyy kyllä. Laittakaa vaan kuvia ja muuta, mutta teillä sitten hymy hyytyy, kun muut nauraa teidän... teille sitten, kun te kaljuunnutte nopeesti sitten. Näin. Tällasta meikäläinen käyttää tällasta.

Niilo esittelee jälleen samaa hiusvahapurkkia.

– Joo, tällasta tänään tähän aamuun ja kyllä meikäläinen saa mukavat naurut, kun te laittelette kuvia, just tuossa kattelin kuvaakin, sienen kuvia ja sitten meikäläisen pään kuvia, niin kyllä saan makeat naurut, kun te jaksatte trollailla siellä. Ja ei mulla sen ihmeempää tähän aamuun, kohta kahvit ja katotaan, mitä tää torstai tuo tullessaan. Siellä on aamupakkasia ollut. Nytkin näyttää, että ois neljä astetta pakkasta. Toi näyttää neljä astetta, vaikka ei tää kamera pysty tarkentaan, ihan perseestä, ei pysty tarkentaan. Tietokoneesta ei ole vielä tietoo, koska mä saan tietokoneen. Ei oo varakonetta eikä muutakaan. Tällä mennään mitä meikäläisellä on ja sille ei voi mitään. Joo, oikein hyvää tors-taita, ja kiitos makeista nauruista. Se piristää, kun saa heti aamusta nauraa makeesti, melkein kuin maha kippurassa nauretaan. Kiitos oikein kovasti 5/5. Näihin kuviin, näihin tunnelmiin. Kohta aamukahvia naamioon. Tsemppiä kaikille. Kyllä hymy hyytyy vielä, sen takaan.

107 tuhatta tilaajaa, 26 tuhatta katselukertaa.

spurgurius: Miks tää on niin hypnoottinen video?

koffinkolmonen8300: Samoin sinno! Repairssi ja Viheraho kun lisääntyy, niin tulee tän näkösiä lapsia näääin!! Nyt on menny Kosolan pojalla tunteisiin! Iham berseestä vouvouvou!!